

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 26. oktobra 2016 *

„Pritožba — Damping — Izvedbeni uredbi (EU) št. 1138/2011 in (EU) št. 1241/2012 — Uvoz nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije — Uredba (ES) št. 1225/2009 — Člen 2(10)(i) — Prilagoditev — Funkcije, ki so podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizij — Člen 2(10), prvi pododstavek — Simetrija med normalno vrednostjo in izvozno ceno — Načelo dobrega upravljanja“

V zadevi C-468/15 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 3. septembra 2015,

PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) s sedežem v Medanu (Indonezija), ki jo zastopa D. Luff, odvetnik,

tožeča stranka,

druge stranke v postopku so

Svet Evropske unije, ki ga zastopa J.-P. Hix, agent, skupaj z N. Tuominen, odvetnico,

tožena stranka na prvi stopnji,

Evropska komisija, ki jo zastopata J.-F. Brakeland in M. França, agenta,

Sasol Olefins & Surfactants GmbH s sedežem v Hamburgu (Nemčija)

in

Sasol Germany GmbH s sedežem v Hamburgu (Nemčija),

intervenientke na prvi stopnji,

SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi E. Juhász, predsednik senata, K. Jürimäe (poročevalka), sodnica, in C. Lycourgos, sodnik,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (v nadaljevanju: PTMM) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 25. junija 2015, PT Musim Mas/Svet (T-26/12, neobjavljena, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2015:437), s katero je to sodišče zavrnilo njeno tožbo za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1138/2011 z dne 8. novembra 2011 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranjučasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih maščobnih alkoholov in njihovih mešanic s poreklom iz Indije, Indonezije in Malezije (UL 2011, L 293, str. 1) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1241/2012 z dne 11. decembra 2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 1138/2011 (UL 2012, L 352, str. 1) (v nadaljevanju: sporni uredbi).

Pravni okvir

- 2 Določbe, ki urejajo uporabo protidampinških ukrepov od Evropske unije in ki so veljale v času dejanskega stanja v sporu o glavni stvari, so bile v Uredbi Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, in popravek UL 2010, L 7, str. 22) v izvorni različici ter v različici, ki izhaja iz Uredbe (EU) št. 765/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 (UL 2012, L 237, str. 1, v nadaljevanju: osnovna uredba).

- 3 Člen 2(9) osnovne uredbe je določal:

„V primerih, ko izvozne cene ni ali se zdi, da je izvozna cena nezanesljiva zaradi kake povezave ali kompenzacijskega dogovora med izvoznikom in uvoznikom iz tretje države, se izvozna cena lahko računsko določi na osnovi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič preprodani neodvisnemu kupcu ali, če se izdelki ne preprodajajo neodvisnemu kupcu ali se ne preprodajajo v enakem stanju, kot so bili uvoženi, na kateri koli razumni osnovi.

V teh primerih se naredi prilagoditev za vse stroške, vključno s dajatvami in davki, plačanimi med uvozom in preprodajo, kakor tudi za nastale dobičke, na ta način, da se ugotovi zanesljiva izvozna cena na ravni meja Skupnosti.

[...]“

- 4 Člen 2(10) te uredbe je določal:

„Izvede se poštena primerjava med izvozno ceno in normalno vrednostjo. Ta primerjava se izvede na isti trgovinski ravni in glede na prodajo, opravljeno v kolikor je mogoče istem času, pri čemer se upoštevajo druge razlike, ki vplivajo na primerljivost cen. Kadar normalna vrednost in izvozna cena, ne temeljita na taki primerljivi osnovi, se v obliki prilagoditev, ustrezno upoštevajo, v vsakem primeru, odvisno od pomena, razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen. Pri izvajanju prilagoditev se bo izogibalo vsem podvajanjem, predvsem glede na popuste, rabate, količine in ravni trgovanja. Če so predpisani pogoji izpolnjeni, so dejavniki, za katere se lahko delajo prilagoditve, naslednji.

[...]

(i) Provizije Prilagoditev se izvede zaradi razlik v provizijah, ki se plačujejo v zvezi z obravnavano prodajo. Izraz ‚provizije‘ se razume tako, da vključuje pribitek, ki ga je prejel trgovec izdelka ali podobnega izdelka, če so funkcije takšnega trgovca podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije. [...]“

Dejansko stanje in sporni uredbi

- 5 PTMM je družba s sedežem v Indoneziji, ki med drugim proizvaja maščobni alkohol (v nadaljevanju: zadevni proizvod). Svoje proizvode trži v Evropski uniji prek posrednika, na eni strani sta to dve povezani družbi s sedežem v Singapurju, družba Inter-Continental Oils & Fats Pte Ltd (v nadaljevanju: ICOF S), podružnica, ki je pod 100-odstotnim nadzorom delničarjev, ki nadzorujejo tudi družbo PTMM, in družba Besdale Trading Pte Ltd, in na drugi strani je to družba s sedežem v Nemčiji, ICOF Europe GmbH, ki je v 100-odstotni lasti ICOF S.
- 6 Po pritožbi, ki sta jo 30. junija 2010 vložila proizvajalca Unije, družbi Cognis GmbH in Sasol Olefins & Surfactants GmbH, in po preiskavi, ki jo je vodila Evropska komisija, je Svet Evropske unije sprejel Izvedbeno uredbo št. 1138/2011. Ta uredba nalaga dokončno protidampinško dajatev v višini 45,63 EUR na tono za uvoz zadevnega proizvoda, ki ga je proizvedla družba PTMM.
- 7 Svet je za izračun te dokončne protidampinške dajatve v okviru primerjave med normalno vrednostjo in izvozno ceno izvozno ceno prilagodil navzdol na podlagi provizij, ki jih je plačala družba PTMM družbi ICOF S za prodajo v Unijo, ki jo je ta družba izvedla v skladu s členom 2(10)(i) osnovne uredbe. V zvezi s tem je Svet v uvodni izjavi 31 Izvedbene uredbe št. 1138/2011 med drugim zavrnil trditev družbe PTMM, da sta bili z družbo ICOF S enoten gospodarski subjekt, pri čemer je ta opravljala vlogo notranjega oddelka za izvoz. Poleg tega je Svet v uvodni izjavi 35 te uredbe zavrnil trditev, da bi bilo treba v skladu s to določbo osnovne uredbe opraviti popolnoma enako prilagoditev normalne vrednosti, saj se pogodba, ki določa plačilo provizije ICOF S, nanaša le za izvoz, ne pa na domačo prodajo, in da to prodajo zaračuna neposredno družbi PTMM.
- 8 Komisija je 13. junija 2012 obvestila družbo PTMM, da je po izdaji sodbe z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP (C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78), nameravala spremeniti Izvedbeno uredbo št. 1138/2011, da bi spremenila protidampinško dajatev, ki je bila določena za neko drugo indonezijsko družbo, PT Ecogreen Oleochemicals, Ecogreen Oleochemicals (Singapur) Pte Ltd (v nadaljevanju: Ecogreen), ker je bila v podobnem položaju kot družba iz postopka, v katerem sta bili izdani ta sodba in sodba Splošnega sodišča z dne 10. marca 2009, Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP/Svet (T-249/06, EU:T:2009:62), in sta bili z družbo Ecogreen Oleochemicals GmbH enoten gospodarski subjekt.
- 9 Svet je 11. decembra 2012 sprejel Izvedbeno uredbo št. 1241/2012. S to uredbo se je za družbo Ecogreen uporabila dokončna stopnja protidampinških dajatev 0 EUR na tono. Kljub trditvam družbe PTMM v zvezi s tem, da je njen položaj enak položaju družbe Ecogreen, je Svet za družbo PTMM s to uredbo ohranil dokončne protidampinške dajatve.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 10 Družba PTMM je s tožbo, ki jo je 20. januarja 2012 vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, predlagala razglasitev ničnosti spornih uredb.
- 11 Družba PTMM je v utemeljitev tožbe pred Splošnim sodiščem navedla štiri tožbene razloge.

- 12 Prvi tožbeni razlog se je nanašal na kršitev člena 2(10)(i) osnovne uredbe. Ta tožbeni razlog je imel dva dela. Prvič, družba PTMM je Svetu očitala, da je storil očitno napako pri presoji in zlorabil pooblastila, s tem da ni priznal, da sta bili ta družba in družba ICOF S enoten gospodarski subjekt. Drugič, menila je, da ta institucija ni predložila nobenega dokaza o tem, da je družba ICOF S opravljala podobne naloge kot zastopnik, ki dela na podlagi provizije. Drugi tožbeni razlog se je nanašal na kršitev člena 2(10), prvi pododstavek, osnovne uredbe. Tudi ta tožbeni razlog je bil sestavljen iz dveh delov. Za to pritožbo je upošteven le prvi del tega tožbenega razloga. V tem delu je družba PTMM navedla, da je Svet s tem, da je prilagodil izvozno ceno, povzročil nesimetrijo med normalno vrednostjo in izvozno ceno in da bi moral torej izvesti podobno prilagoditev za normalno vrednost. Tretji in četrti tožbeni razlog sta se nanašala na načelo dobrega upravljanja in na načelo prepovedi diskriminacije.
- 13 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbijo zavrnilo vse štiri tožbene razloge in tožbo v celoti.

Pritožbeni predlogi strank

- 14 Družba PTMM Sodišču predlaga, naj:
- razveljavi izpodbijano sodbijo;
 - dokončno odloči tako, da ugotovi predlogom družbe PTMM pred Splošnim sodiščem in za nično razglasi protidampinško dajatev, naloženo tej družbi na podlagi spornih uredb, ter
 - Svetu in intervenientkam naloži, da poleg svojih stroškov nosijo tudi stroške družbe PTMM v tem postopku in v postopku pred Splošnim sodiščem.
- 15 Svet Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne;
 - podredno, tožbo zavrne in
 - družbi PTMM naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.
- 16 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrže kot nedopustno in
 - družbi PTMM naloži plačilo stroškov postopka.

Pritožba

- 17 Družba PTMM v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge.

Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 2(10)(i) osnovne uredbe, ker je Splošno sodišče napačno uporabilo pojem „enoten gospodarski subjekt“

- 18 Prvi pritožbeni razlog se deli na sedem delov.

Prvi del prvega pritožbenega razloga: napačna uporaba metodologije in neupoštevanje odločilnih dokazov

– Trditve strank

- 19 Družba PTMM navaja, prvič, da je Splošno sodišče zato, da ji je zavrnilo uporabo pojma „enoten gospodarski subjekt“, uporabilo napačno metodologijo. Iz točke 47 izpodbijane sodbe naj bi namreč izhajalo, da Splošno sodišče meni, da je za zavrnitev uporabe tega pojma dovolj, da se predloži indice, ki kažejo na neobstoj enotnega gospodarskega subjekta. Iz sodne prakse pa naj bi izhajalo, da morajo Svet in Komisija (v nadaljevanju, skupaj: instituciji Unije) in Splošno sodišče preučiti dokaze o tem, da proizvajalec svojemu povezanemu distributerju zaupa naloge, ki so navadno zaupane oddelku za notranjo prodajo.
- 20 Drugič, družba PTMM trdi, da Splošno sodišče ni preučilo odločilnih dokazov, zlasti ne elementov, iz katerih izhaja, da sploh nima oddelka za trženje in za prodajo zadevnega proizvoda in da prodajo zadevnega proizvoda v celoti izvaja družba ICOF S, in sicer na domačem ali na mednarodnem trgu. Splošno sodišče je, namesto da bi preučilo te dokaze, v točki 42 izpodbijane sodbe na podlagi izjave družbe PTMM na obravnavi napačno sklenilo, da je družba PTMM s tem, da je trdila, da Svet teh dokazov ni upošteval, želela le utemeljiti tožbeni razlog v zvezi s kršitvijo načela dobrega upravljanja. S tem naj bi izkrivilo trditve družbe PTMM.
- 21 Svet izpodbija utemeljenost tega dela. Komisija meni, da je ta del nedopusten in vsekakor neutemeljen.

– Presoja Sodišča

- 22 Prvič, glede trditve v zvezi z uporabo napačne metodologije je treba navesti, da Splošno sodišče v točki 47 izpodbijane sodbe za zavrnitev uporabe pojma enotni gospodarski subjekt nikakor ni razvilo nove metodologije, ki vsebuje predložitev indicov glede neobstoja enotnega gospodarskega subjekta. Nasprotno, v izpodbijani sodbi je Splošno sodišče uporabilo sodno prakso Sodišča v zvezi s pojmom „enotni gospodarski subjekt“ in v zvezi s prilagoditvami iz člena 2(10) osnovne uredbe.
- 23 Splošno sodišče je tako v točkah od 43 do 46 izpodbijane sodbe opozorilo na to sodno prakso. Natančneje, Splošno sodišče se je v točki 46 te sodbe sklicevalo na sodbo z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP (C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78), iz katere izhaja, da če institucije Unije menijo, da je treba izvozno ceno prilagoditi navzdol na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe, morajo te institucije predložiti dokaze ali vsaj indice o tem, da so izpolnjeni pogoji za uporabo te določbe.
- 24 Točka 47 izpodbijane sodbe je uvodna točka, s katero je Splošno sodišče v bistvu navedlo, da je glede na sodno prakso, navedeno v točkah od 43 do 46 te sodbe, preučilo dokaze, na podlagi katerih je Svet sklepal, da družbi PTMM in ICOF S nista bili enoten gospodarski subjekt. Ta preučitev je v točkah od 50 do 71 te sodbe.
- 25 V nasprotju s trditvami družbe PTMM je Splošno sodišče posebej želelo preveriti, ali sta instituciji Unije preučili dokaze, ki po mnenju družbe PTMM izkazujejo, da je ta družba družbi ICOF S zaupala naloge, ki jih ima navadno oddelk za notranjo prodajo, preden sta izključili obstoj enotnega gospodarskega subjekta in izvedli prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe.
- 26 Zato je treba to trditev zavrniti kot neutemeljeno.
- 27 Drugič, glede trditve, da naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo odločilnih dokazov, je treba spomniti, da Sodišče ni niti pristojno za ugotavljanje dejanskega stanja niti načeloma ne more preučevati dokazov, ki jih je Splošno sodišče sprejelo za to dejansko stanje. Če so bili namreč ti dokazi pravilno pridobljeni in

če so bila spoštovana splošna načela prava ter postopkovna pravila glede dokaznega bremena in izvajanja dokazov, je samo Splošno sodišče pristojno za presojo vrednosti, ki jo je treba pripisati predloženim dokazom. Ta presoja torej – razen če gre za izkrivljanje teh dokazov – ni pravno vprašanje, ki je predmet nadzora Sodišča (sodba z dne 11. septembra 2014, *Gem-Year in Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Svet*, C-602/12 P, neobjavljena, EU:C:2014:2203, točka 37).

- 28 Iz tega izhaja, da Sodišče ni pristojno za preučitev dokazov, na podlagi katerih je Splošno sodišče utemeljilo sklep, da družbi PTMM in ICOF S nista enoten gospodarski subjekt, razen če gre za izkrivljanje teh dokazov.
- 29 Družba PTMM res trdi, da je Splošno sodišče v točki 42 izpodbijane sodbe izkrivilo trditve, ki jih je navedla glede neobstoja upoštevanja odločilnih dokazov. Vendar na eni strani navaja le, da je Splošno sodišče „napačno“ sklepalo, da je s svojimi trditvami tožeča stranka želela utemeljiti tožbeni razlog kršitve dobrega upravljanja s strani Sveta, ne da bi natančno navedla, v čem je to izkrivljanje. Na drugi strani ne trdi, da ta neobstoja upoštevanja pomeni izkrivljanje dokazov, na katerih je Splošno sodišče utemeljilo sklep, naveden v prejšnji točki, oziroma da so bili ti dokazi izkrivljeni. Iz tega izhaja, da je, ker družba PTMM izkrivljanja dokazov ni zatrjevala, treba to trditev zavreči kot nedopustno.
- 30 Vsekakor je treba navesti, da se točka 42 izpodbijane sodbe nanaša na trditev družbe PTMM, da sta instituciji Unije zlorabili pooblastila s tem, da sta zanikali obstoj enotnega gospodarskega subjekta, in s tem, da nista upoštevali nekaterih dejstev. V tej točki 42 pa je Splošno sodišče le navedlo, da se bo trditev glede zlorabe pooblastil obravnavala v okviru preučitve tožbenega razloga glede zatrjevane kršitve dobrega upravljanja. To trditev je torej Splošno sodišče preučilo v točkah od 111 do 122 te sodbe. Natančneje, Splošno sodišče je v točkah od 115 do 120 te sodbe ugotovilo, da sta instituciji Unije preučili bistvene trditve, ki jih je družba PTMM navedla v upravnem postopku, in dokaze, ki se nanašajo na te trditve.
- 31 Zato je treba ta del prvega pritožbenega razloga zavreči kot delno nedopusten in zavrnil kot delno neutemeljen.

Drugi, tretji in sedmi del prvega pritožbenega razloga: upoštevanje indecev, ki niso upoštevni za presojo obstoja enega gospodarskega subjekta

– Trditve strank

- 32 V okviru drugega dela prvega pritožbenega razloga družba PTMM trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 51 izpodbijane sodbe menilo, da so bile naloge, ki jih je opravila družba ICOF S za prodajo proizvodov razen zadevnega proizvoda, upoštevne za zavrnitev uporabe pojma „enoten gospodarski subjekt“, upoštevalo napačen indic v okviru analize pojma „enoten gospodarski subjekt“ in je neupravičeno razširilo obseg člena 2(10)(i) osnovne uredbe. Družba PTMM meni, da dejstvo, da družba ICOF S deluje kot notranji oddelek za trženje in prodajo zadevnega proizvoda, ni razlog, da ta družba nima trgovinskih razmerij s tretjimi osebami za proizvode, ki so zadevnemu proizvodu podobni ali ne.
- 33 V okviru tretjega dela prvega pritožbenega razloga družba PTMM trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 53 izpodbijane sodbe upoštevalo prodajo, ki jo je opravila družba ICOF S, proizvodov, ki so jih dobavile tretje osebe, napačno uporabilo pravo. Prvič, trgovinska razmerja distributerja z drugimi podjetji namreč ne morejo vplivati na razmerje med tem distributerjem in matično družbo. Drugič, v tem primeru naj prodaje proizvodov tretjih oseb ne bi bile v nobeni povezavi z zadevnim proizvodom. Člen 2(10)(i) osnovne uredbe pa naj bi se nanašal na zadevni proizvod in ne na druge proizvode. V zvezi s tem naj bi se med preiskavo in pred Splošnim sodiščem izkazalo, da sta družbi ICOF S in ICOF E prodajali le zadevni proizvod, ki ga je izdelala družba PTMM, ne pa zadevni proizvod drugih proizvajalcev. Tretjič, Splošno sodišče naj bi v točkah od 54 do 57 izpodbijane sodbe

napačno ustvarilo novo nenatančno merilo v zvezi z „odvisnostjo“. Poleg tega naj Splošno sodišče ne bi natančno navedlo kolikšen je odstotek prodaje, ki izhaja od tretjih oseb, pod pragom katerega bi lahko govorili o „odvisnosti“.

- 34 V okviru sedmega dela družba PTMM Splošnemu sodišču v točki 69 izpodbijane sodbe očita, da je bila raven njene prodaje za neposreden izvoz znak, da ta družba in družba ICOF S nista enoten gospodarski subjekt. Poleg tega naj Splošno sodišče ne bi navedlo, kako se lahko to merilo uporabi in kakšen naj bi bil prag neposredne prodaje za izvoz, nad katerim ni več mogoče govoriti o obstoju nekega gospodarskega subjekta.
- 35 Instituciji Unije izpodbijata dopustnost in utemeljenost teh delov pritožbenega razloga.

– Presoja Sodišča

- 36 Družba PTMM z drugim, tretjim in sedmim delom prvega pritožbenega razloga, ki jih je treba preučiti skupaj, Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je pri analizi pojma „enoten gospodarski subjekt“ upoštevalo neupoštevne indice in dejavnike, in sicer prodajo, ki jo je izvedla družba ICOF S, drugih proizvodov, razen zadevnega proizvoda, in proizvodov, ki so jih dobavile tretje osebe, ter dejstvo, da je družba PTMM neposredno zaračunala del prodaje za izvoz v Unijo.
- 37 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se na podlagi člena 2(10) osnovne uredbe izvede pravična primerjava med izvozno ceno in normalno vrednostjo. Ta določba določa, da kadar normalna vrednost in izvozna cena ne temeljita na taki primerljivi osnovi, se v obliki prilagoditev, ustrezno upoštevajo razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen.
- 38 Med dejavniki, na podlagi katerih je mogoče izvesti prilagoditve, člen 2(10)(i) osnovne uredbe določa, da se izvede prilagoditev na podlagi razlik v provizijah, plačanih za zadevne prodaje. Ta določba pojasnjuje, da se izraz „provizije“ razume tako, da vključuje pribitek, ki ga je prejel trgovec izdelka ali podobnega izdelka, če so funkcije takšnega trgovca podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.
- 39 Vendar prilagoditve na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe ni mogoče izvesti, kadar sta proizvajalec s sedežem v tretji državi in z njim povezan distributer za izvoze v Unijo enoten gospodarski subjekt.
- 40 Iz sodne prakse Sodišča namreč izhaja, da delitev dejavnosti proizvodnje in prodaje v skupini, ki jo oblikujejo pravno ločene družbe, ne vpliva na dejstvo, da gre za enoten gospodarski subjekt, ki tako organizira vse dejavnosti, ki jih v drugih primerih izvaja subjekt, ki je enoten tudi v pravnem smislu (glej po analogiji sodbo z dne 13. oktobra 1993, Matsushita Electric Industrial/Svet, C-104/90, EU:C:1993:837, točka 9).
- 41 V teh okoliščinah se je s priznanjem obstoja enotnega gospodarskega subjekta mogoče izogniti temu, da stroški, ki so očitno zajeti s prodajno ceno proizvoda, kadar to prodajo opravlja vključeni oddelek za prodajo v organizaciji proizvajalca, niso več zajeti, kadar enako dejavnost prodaje izvaja pravno ločena družba, čeprav jo gospodarsko nadzoruje proizvajalec (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 10. marca 1992, Canon/Svet, C-171/87, EU:C:1992:106, točka 13).
- 42 Iz tega izhaja, da distributerja, ki skupaj s proizvajalcem s sedežem v tretji državi tvori enoten gospodarski subjekt, ni mogoče obravnavati, kot da opravlja funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizij v smislu člena 2(10)(i) osnovne uredbe.

- 43 V okviru analize obstoja enotnega gospodarskega subjekta med proizvajalcem in z njim povezanim distributerjem je v skladu s sodno prakso Sodišča odločilno, da se obravnava gospodarsko stanje obstoječih razmerij med tem proizvajalcem in tem distributerjem (glej v tem smislu sodbo z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 55). Glede na zahtevo, da se ugotovi gospodarsko stanje razmerij med tem proizvajalcem in tem distributerjem, morajo institucije Unije upoštevati vse upoštevne dejavnike, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, ali ta distributer opravlja funkcije vključenega oddelka za prodajo tega proizvajalca.
- 44 Ti dejavniki se ne bi smeli omejiti le na funkcije, ki jih opravlja povezan distributer le glede prodaje zadevnega proizvoda, ki ga je izdelal proizvajalec, ki trdi, da sta s tem distributerjem enoten gospodarski subjekt.
- 45 Instituciji Unije torej lahko upoštevata dejavnike, kot je prodaja, ki jo opravi distributer, povezanih proizvodov razen tistih, na katere se nanaša protidampinška preiskava, in prodaja, ki jo opravi ta distributer, proizvodov, ki so jih dobavili drugi proizvajalci kot proizvajalec, s katerim je povezan.
- 46 Zato Splošno sodišče s tem, da je v točkah 51 in 53 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je bilo treba za presojo obstoja enotnega gospodarskega subjekta upoštevati dejavnosti povezanega distributerja v zvezi s proizvodi razen zadevnega proizvoda in del prodaje, ki jo je opravil ta distributer v zvezi s proizvodi nepovezanih proizvajalcev, ni napačno uporabilo prava.
- 47 Pojasniti je treba, da glede prodaje proizvodov, ki prihajajo od nepovezanih proizvajalcev, v nasprotju s trditvami družbe PTMM Splošno sodišče nikakor ne ustvarja novega merila „odvisnosti“ v točkah od 54 do 57 izpodbijane sodbe. Čeprav je namreč Splošno sodišče v točki 54 te sodbe res navedlo, da družbe ICOF S ni mogoče šteti „kot da je v razmerju odvisnosti glede na skupino, s katero je povezana“, je to sodišče v točkah od 53 do 57 te sodbe le analiziralo del prodaje, ki jo je povezani distributer ustvaril s proizvodi, ki prihajajo od nepovezanih proizvajalcev.
- 48 Splošno sodišče je torej v točki 53 izpodbijane sodbe navedlo, da je del prodaje, ki jo je ustvaril distributer s proizvodi, ki prihajajo od nepovezanih proizvajalcev, pomemben dejavnik za določitev, ali je ta distributer s povezanim proizvajalcem enoten gospodarski subjekt. Splošno sodišče je dalje v točkah od 54 do 57 izpodbijane sodbe ugotovilo, da so dejavnosti družbe ICOF S za leti 2009 in 2010 v veliki meri temeljile na dobavi od nepovezanih družb, kar po mnenju tega sodišča govori proti obstoju enotnega gospodarskega subjekta.
- 49 Kot sta instituciji Unije upravičeni, da za določitev obstoja enotnega gospodarskega subjekta upoštevata prodajo proizvodov, ki niso zadevni proizvod, ki ga je izdelal povezan proizvajalec, je neposredno zaračunavanje – s strani proizvajalca, ki ima sedež v tretji državi – dela prodaje za izvoz v Unijo prav tako upoštevni dejavnik, ki ga morata upoštevati ti instituciji. V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 69 izpodbijane sodbe pravilno ugotovilo, da večje ko je razmerje te neposredne prodaje, težje je trditi, da povezani distributer opravlja funkcije notranjega oddelka za prodajo. V nasprotju s trditvami družbe PTMM torej Splošno sodišče v točki 69 te sodbe ni napačno uporabilo prava.
- 50 Iz tega izhaja, da je treba drugi, tretji in sedmi del prvega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljene.

Četrty in šesti del prvega pritožbenega razloga: pogodba, sklenjena med družbama PTMM in ICOF S

– Trditve strank

- 51 V okviru četrtega dela prvega pritožbenega razloga družba PTMM trdi, da je Splošno sodišče na napačni domnevi prava in dejstev utemeljilo obstoj pogodbe med to družbo in družbo ICOF S, s katero je določeno plačilo provizij družbi ICOF S. Splošnemu sodišču s tem očita, da je v točki 60 izpodbijane sodbe to pogodbo obravnavalo kot odločilni element pri presoji ocene obstoja enotnega gospodarskega subjekta.
- 52 Prvič, Splošno sodišče naj bi namreč napačno menilo, da obstaja razlika med pisno pogodbo in „nizom ustnih pogodb“, kot so tiste, ki so bile sklenjene med družbo Ecogreen in z njo povezanim partnerjem. Drugič, Splošno sodišče naj ne bi upoštevalo dokumentov, ki dokazujejo, da so med družbama obstajali kompenzacijski dogovori. Tretjič, dogovor o določitvi transfernih cen med dvema povezanimi podjetjema naj bi bil dodaten dokaz, da sta bili enoten gospodarski subjekt. S tem dogovorom naj bi se porazdelile meje tveganja in ugodnosti v skupini podjetij iz različnih držav. Taka porazdelitev pribitkov naj bi kazala na obstoj tesne veze med dvema podjetjema, ki naj bi bili skupaj odgovorni za donosnost cele skupine, kateri pripadata. Dalje, vsa mednarodno dejavna podjetja morajo s svojimi povezanimi distributerji s sedežem v tujini skleniti dogovore o določitvi transfernih cen, kot obstajajo med družbama PTMM in ICOF S. Splošno sodišče naj torej ne bi upoštevalo bistvenega stanja mednarodne trgovine in prenosov znotraj skupine.
- 53 V okviru šestega dela prvega pritožbenega razloga družba PTMM trdi, da je Splošno sodišče v točkah 62 in 64 izpodbijane sodbe napačno razlagalo pogodbene določbe, zlasti člen 7.3., ki naj bi bil standardna določba za preprečevanje solidarne odgovornosti dveh podjetij proti tretjem osebam. To naj se ne bi nanašalo na porazdelitev funkcij med tema podjetjema.
- 54 Instituciji Unije menita, da je treba ta dela prvega pritožbenega razloga zavreči kot nedopustna in da sta vsekakor neutemeljena.

– Presoja Sodišča

- 55 S četrtrim in šestim delom prvega pritožbenega razloga, ki ju je treba preučiti skupaj, družba PTMM v bistvu izpodbija dejstvo, da Splošno sodišče na pogodbi, sklenjeni med družbama PTMM in ICOF S, utemeljuje neobstoj enotnega gospodarskega subjekta in analizo te pogodbe s strani tega sodišča.
- 56 Prvič, glede trditve, da pogodba med družbama PTMM in ICOF S ni upošteveni element pri oceni obstoja enotnega gospodarskega subjekta, je bilo v točki 43 te sodbe navedeno, da je treba glede na zahtevo po ugotovitvi gospodarskega stanja razmerij med proizvajalcem in povezanim distributerjem upoštevati vse upoštevne dejavnike, da se ugotovi, ali ta distributer opravlja funkcijo notranjega oddelka za prodajo. Obstoj pogodbe, sklenjene med proizvajalcem in z njim povezanim distributerjem, ki določa plačilo provizij zadnjenavedenemu, pa je pomemben element glede razmerij med tema družbama. Neupoštevanje tega obstoja bi lahko prikrilo del gospodarskega stanja teh razmerij.
- 57 Torej Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, ko je v točki 60 izpodbijane sodbe menilo, da je obstoj pogodbe med družbama PTMM in ICOF S, ki določa plačilo provizij zadnjenavedeni, upošteven element za določanje, ali sta ti družbi enoten gospodarski subjekt ali ne.
- 58 Iz tega izhaja, da je treba trditev, da pogodba med družbama PTMM in ICOF S ni upošteveni element pri oceni obstoja enotnega gospodarskega subjekta, zavrniti kot neutemeljeno.

- 59 Drugič, v zvezi s trditvami glede zatrjevanega neobstoja razlike med pisno pogodbo in „nizom ustnih pogodb“, kot so tiste, ki so sklenjene med družbo Ecogreen in z njo povezanim distributerjem, glede neupoštevanja nekaterih dokazov in stanja mednarodne trgovine in prenosov v skupini ter tudi glede napačne razlage pogodbenih določb v točkah 62 in 64 izpodbijane sodbe, je treba opozoriti, da v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 27 te sodbe, razen v primeru izkrivljanja dokazov Sodišče ni pristojno za ugotavljanje dejstev niti načeloma, da preuči dokaze, ki jih je preučilo Splošno sodišče v utemeljitev teh dejstev.
- 60 S temi trditvami družba PTMM postavlja pod vprašaj presojo dejanskega stanja, ki jo je opravilo Splošno sodišče v točkah od 62 do 64 izpodbijane sodbe v zvezi s pogodbo, sklenjeno med družbama PTMM in ICOF S, pri tem pa ne navaja izkrivljanja dejstev ali dokazov. Te trditve je torej treba zavreči kot nedopustne.
- 61 Glede na zgornje preudarke je treba četrty in šesti del prvega pritožbenega razloga zavreči kot delno nedopustna in zavrniti kot delno neutemeljena.

Peti del prvega pritožbenega razloga: dejstvo, da je Splošno sodišče neupravičeno nadomestilo obrazložitev

– Trditve strank

- 62 Družba PTMM Splošnemu sodišču očita, da je nadomestilo obrazložitev s tem, da se je v točki 62 izpodbijane sodbe sklicevalo na posebne pogodbene določbe, ki jih je sklenila z družbo ICOF S, da bi ugotovilo, da je Svet lahko te določbe razumno štel kot indic, da družbi PTMM in ICOF S nista enoten gospodarski subjekt. Nesporno je namreč, da instituciji Unije nista upoštevali določb pogodbe niti med protidampinško preiskavo niti pozneje.
- 63 Svet meni, da ta del ni utemeljen. Komisija primarno meni, da ni dopusten, podredno pa, da ni utemeljen.

– Presoja Sodišča

- 64 V delu, v katerem družba PTMM Splošnemu sodišču očita, da je nadomestilo obrazložitev, je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Splošno sodišče v okviru ničnostne tožbe ne more s svojo obrazložitvijo nadomestiti obrazložitve avtorja izpodbijanega akta (sodba z dne 14. aprila 2016, Netherlands Maritime Technology Association/Komisija, C-100/15 P, neobjavljena, EU:C:2016:254, točka 57 in navedena sodna praksa).
- 65 V tem primeru je Splošno sodišče v točki 61 izpodbijane sodbe navedlo, da pogodba, ki je bila sklenjena med družbama PTMM in ICOF S, vsebuje razne določbe, ki so težko združljive z obstojem enotnega gospodarskega subjekta med tema družbama. Kot navaja družba PTMM, se je v točki 62 te sodbe Splošno sodišče sklicevalo na posebne določbe te pogodbe, in sicer na člena 7.3 in 12, ki po mnenju tega sodišča kažeta na neobstoj solidarne odgovornosti med družbama PTMM in ICOF S in sta torej indic, da ti družbi nista enotni gospodarski subjekt.
- 66 V nasprotju s trditvami družbe PTMM Splošno sodišče nikakor ni nadomestilo obrazložitve. Iz uvodne izjave 31 Izvedbene uredbe št. 1138/2011 in iz uvodnih izjav od 29 do 31 Izvedbene uredbe št. 1241/2012 namreč izhaja, da sta instituciji Unije pri protidampinški preiskavi upoštevali pogodbo, ki je bila sklenjena med družbama PTMM in ICOF S. V skladu s temi uvodnimi izjavami je torej obstoj te pogodbe, ki je določala, da mora biti družba ICOF S upravičena do provizije – v obliki

fiksne prireditve – na prodajo za izvoz, indic, da družbi PTMM in ICOF S nista enotni gospodarski subjekt, ampak da družba ICOF S opravlja funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizij.

- 67 Zato je treba ta del prvega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen, prvi pritožbeni razlog pa je treba v celoti zavreči kot delno nedopusten in zavrniti kot delno neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog: kršitev člena 2(10)(i) osnovne uredbe, ker je Splošno sodišče sklenilo, da je Svet predložil dovolj dokazov, da družba ICOF S opravlja funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizij

- 68 Drugi pritožbeni razlog se deli na dva dela.

Prvi del drugega pritožbenega razloga: nezadostna in diskriminatorna obrazložitev in napačna uporaba dokazov

– Trditve strank

- 69 Družba PTMM trdi, da je obrazložitev iz točk 80 in 82 izpodbijane sodbe nezadostna in diskriminatorna. Poleg tega naj dejstva, navedena v teh točkah, ne bi utemeljevala sklepanja Splošnega sodišča, ampak bi se lahko uporabila za dokaz, da ji družba ICOF S služi kot notranji oddelek za trženje in prodajo.
- 70 Svet primarno meni, da je ta del drugega pritožbenega razloga nedopusten in, podredno, da je neutemeljen. Komisija meni, da je ta del nedopusten.

– Presoja Sodišča

- 71 Prvič, glede trditve, da naj bi bila obrazložitev nezadostna in diskriminatorna, je treba navesti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča obveznost obrazložitve, ki jo ima Splošno sodišče v skladu s členom 36 Statuta Sodišča Evropske unije, ki se za Splošno sodišče uporablja na podlagi člena 35, prvi odstavek, istega statuta, in v skladu s členom 81 Poslovnika Splošnega sodišča temu ne nalaga, da zagotovi razlago, ki bi izčrpno in posamično sledila ugotovitvam, ki jih navajajo stranke v sporu; obrazložitev Splošnega sodišča je torej lahko implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznani s tem, zakaj Splošno sodišče ni sprejelo njihovih trditev, Sodišču pa omogoča, da ima na voljo dovolj elementov za izvajanje nadzora (glej v tem smislu sodbi z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 105, in z dne 19. marca 2015, MEGA Brands International/UUNT, C-182/14 P, EU:C:2015:187, točka 54).
- 72 V tem primeru iz točk 80 in 82 izpodbijane sodbe in z točk 79, 81 in od 83 do 85 te sodbe jasno izhaja, da je bila zavrnitev dela v zvezi z napačno presojo, ki jo je storil Svet s tem, da je sklenil, da so bili izpolnjeni pogoji za uporabo člena 2(10)(i) osnovne uredbe, dovolj obrazložena, da je omogočila Sodišču, da opravi nadzor njene zakonitosti, družbi PTMM pa, da se seznani z razlogi, na podlagi katerih je Splošno sodišče zavrnilo ta del.
- 73 Iz tega izhaja, da je treba trditev, da je obrazložitev izpodbijane sodbe nezadostna in diskriminatorna, zavrniti kot neutemeljeno.
- 74 Drugič, v zvezi s trditvijo glede tega, da je Splošno sodišče napačno uporabilo dokaze, je treba spomniti, da v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 27 te sodbe, Sodišče ni pristojno za ugotavljanje dejanskega stanja niti načeloma ne more preučevati dokazov, s katerimi je Splošno sodišče utemeljilo to dejansko stanje.

75 Čeprav družba PTMM izpodbija dejstva iz točk 80 in 82 izpodbijane sodbe in sklepe Splošnega sodišča na podlagi teh dejstev, ne navaja izkrivljanja dejstev ali dokazov. Zato je treba to trditev zavreči kot nedopustno.

76 Glede na zgoraj navedene preudarke je treba prvi del drugega pritožbenega razloga zavreči kot delno nedopusten in zavriniti kot delno neutemeljen.

Drugi del drugega pritožbenega razloga: kršitev pravil v zvezi z dokaznim bremenom v okviru uporabe člena 2(10)(i) osnovne uredbe

– Trditve strank

77 Družba PTMM meni, da je Splošno sodišče s tem, da je svojo odločitev utemeljilo z dokazi, navedenimi v točkah od 80 do 82 izpodbijane sodbe, kršilo pravila v zvezi z dokaznim bremenom v okviru uporabe člena 2(10)(i) osnovne uredbe.

78 V osnovni uredbi naj bi namreč obstajala domneva, da povezani podjetji ne delujeta neodvisno, nista neodvisno vodeni in sta povezani s kompenzacijskim dogovorom. Člen 2(9) te uredbe naj bi potrjeval obstoj take domneve.

79 Zato naj bi prilagajanje na podlagi člena 2(10)(i) te uredbe zahtevalo, da se dokaže, da so zneski, ki jih je proizvajalec plačal distributerju „provizija“ ali „pribitek“, kot je tista, ki naj bi jo naročitelj plačal tretjemu zastopniku za funkcije trgovanja, za katere je ta zadolžen. Poleg tega je treba dokazati, da dve podjetji delujeta in sta vodeni neodvisno. V tem primeru pa naj Svet ne bi mogel dokazati obstoja sistema upravljanja, na podlagi katerega sta upravljanji družbe ICOF S in družbe PTMM ločeni, in naj bi bilo za ti podjetji pravno nemogoče, da se vmešavata v zadeve drug drugega. Svet naj tudi ne bi dokazal, da je bila obstoječa kompenzacija med družbama ICOF S in PTMM provizija, ki naj bi jo dobil neodvisni zastopnik in ni izhajala iz kompenzacijskih dogovorov med dvema povezanima podjetjema.

80 Instituciji Unije menita, da je treba ta del zavreči kot nedopusten.

– Presoja Sodišča

81 V drugem delu drugega pritožbenega razloga PTMM v bistvu trdi, da obstaja domneva v okviru uporabe člena 2(10)(i) osnovne uredbe, da povezani podjetji ne delujeta neodvisno in nista neodvisno vodeni. Zato naj bi Splošno sodišče s tem, da je svoje odločitve utemeljilo z dokazi iz točk od 80 do 82 izpodbijane sodbe, kršilo pravila glede dokaznega bremena.

82 V zvezi s tem je treba glede dokaznega bremena spomniti, da mora v skladu s sodno prakso Sodišča stranka, če na podlagi člena 2(10) osnovne uredbe predlaga prilagoditve, da bi bili normalna vrednost in izvozna cena primerljivi zaradi določanja stopnje dampinga, predložiti dokaz, da je njen predlog upravičen (sodba z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 58).

83 Poleg tega morajo potrebo po posebnih prilagoditvah, navedenih v členu 2(10), od (a) do (k), osnovne uredbe dokazati tisti, ki se nameravajo na to sklicevati (sodba z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 60).

- 84 Če torej proizvajalec zahteva, da se opravi prilagoditev normalne vrednosti načeloma navzdol ali izvoznih cen logično navzgor, mora navesti in dokazati, da so pogoji za odobritev take prilagoditve izpolnjeni. Nasprotno, kadar instituciji Unije menita, da je treba izvozno ceno prilagoditi navzdol, ker družba za prodajo, povezana s proizvajalcem, opravlja funkcije, podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizij, morata ti instituciji predložiti vsaj skladne indice, da je ta pogoj izpolnjen (sodba z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točka 61).
- 85 Iz tega izhaja, da če sta instituciji Unije predložili skladne indice, da distributer, ki je povezan s proizvajalcem, opravlja podobne funkcije kot zastopnik, ki dela na podlagi provizije, mora ta distributer ali ta proizvajalec predložiti dokaz, da prilagoditev na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe ni upravičena, na primer s tem, da dokaže, da sta enotni gospodarski subjekt. Za to bi lahko ta gospodarska subjekta med drugim dokazala, da ne delujeta neodvisno in da sta povezana s kompenzacijskimi dogovori.
- 86 V nasprotju s trditvami družbe PTMM v okviru uporabe člena 2(10)(i) osnovne uredbe ne obstaja domneva, da povezani podjetji ne delujeta neodvisno in sta povezani s kompenzacijskimi dogovori, tako da bi morali instituciji Unije dokazati, da sta subjekta vodena ločeno, zato da bi na podlagi te določbe lahko izvedli prilagoditev.
- 87 Razlaga, ki jo predlaga družba PTMM, namreč nima podlage v osnovni uredbi, saj se člen 2(10)(i) nikakor ne sklicuje na to domnevo. Ta določba določa le, da se prilagoditev izvede zaradi razlik v provizijah, ki se plačujejo v zvezi z obravnavano prodajo, in pojasnjuje, da se izraz „provizije“ razume tako, da vključuje pribitek, ki ga je prejel trgovec, če so funkcije takšnega trgovca podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.
- 88 Kot poudarja družba PTMM, člen 2(9) osnovne uredbe temelji na domnevi, da povezani podjetji ne delujeta neodvisno. Tako ta določba v bistvu določa, da izvozne cene ni mogoče šteti za zanesljivo, če obstaja povezava ali kompenzacijski dogovor med izvoznikom in uvoznikom ali tretjo osebo. Vendar na podlagi člena 2(9) osnovne uredbe ni mogoče izpeljati nobenega sklepa, ki bi se uporabil za presojo, ki jo morajo opraviti institucije Unije v okviru člena 2(10)(i) te uredbe. Medtem ko se člen 2(9) nanaša na izračun izvozne cene in določa, da lahko razmerje med izvoznikom in distributerjem izkrivi to ceno, se člen 2(10)(i) te uredbe, ki se nanaša na primerjavo med normalno vrednostjo in izvozno ceno, ne osredotoča na razmerje med izvoznikom in distributerjem, ampak na funkcije distributerja.
- 89 V tem primeru je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče v točkah od 80 do 82 izpodbijane uredbe preverilo, ali je Svet imel skladne indice, da so bile funkcije družbe ICOF S podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizij. Splošno sodišče je torej upoštevalo pravila v zvezi z dokaznim bremenom, ki ga imata instituciji Unije, in v zvezi s tem ni napačno uporabilo prava.
- 90 Zato je treba drugi del drugega pritožbenega razloga zavrni kot neutemeljen, drugi pritožbeni razlog pa zavreči kot delno nedopusten in zavrni kot delno neutemeljen.

Tretji pritožbeni razlog: kršitev člena 2(10), prvi pododstavek, osnovne uredbe

Trditve strank

- 91 Družba PTMM meni, da Splošno sodišče s tem, da je v točki 97 izpodbijane sodbe presodilo, da družba PTMM ni dokazala, da je breme celotne prodaje prevzela družba ICOF S in da je bila notranja prodaja financirana s prejemki iz provizije na prodajo za izvoz, ni upoštevalo nespornih dokazov, ki so bili predloženi med protidampinško preiskavo. Če bi Splošno sodišče upoštevalo razpoložljive dokaze, ki jih je predložila družba PTMM, bi ugotovilo, da je Svet gotovo posegel v simetrijo med normalno vrednostjo in izvozno ceno v nasprotju s členom 2(10), prvi pododstavek, osnovne uredbe.

- 92 Svet primarno meni, da je ta pritožbeni razlog nedopusten, in, podredno, da je neutemeljen. Komisija primarno prav tako meni, da je ta pritožbeni razlog nedopusten. Podredno meni, da je brezpredmeten.

Presoja Sodišča

- 93 Navedi je treba, da je Splošno sodišče v točki 96 izpodbijane sodbe opozorilo, da je morala družba PTMM, zato da je upravičila prilagoditev navzdol od normalne vrednosti na podlagi člena 2(10)(i) osnovne uredbe, dokazati, da je družba ICOF S opravljala funkcije, ki so podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizij na domačem trgu države izvoznice. V točki 97 te sodbe je Splošno sodišče v bistvu ugotovilo, da je družba PTMM le trdila, da je breme celotne prodaje nosila družba ICOF S, ne da bi zato predložila kakršen koli dokaz. Poleg tega je navedla, da pogodba med družbama PTMM in ICOF S ni vsebovala nobene določbe niti indica, ki bi lahko podprl to trditev.
- 94 Iz tega izhaja, da ugotovitve iz te točke 97, ki jih družba PTMM izpodbija v tem delu pritožbe, izhajajo iz presoje Splošnega sodišča glede dejstev. V skladu s sodno prakso iz točke 27 te sodbe ta presoja ni predmet nadzora Sodišča.
- 95 Ker družba PTMM ne navaja izkrivljanja dejstev ali dokazov, je treba tretji pritožbeni razlog zavreči kot nedopusten.

Četrty pritožbeni razlog: kršitev načela dobrega upravljanja

Trditve strank

- 96 Prvič, družba PTMM meni, da je sklepanje Splošnega sodišča v točki 117 izpodbijane sodbe špekulativno in ni dovolj utemeljeno. Splošno sodišče naj namreč ne bi posamično navedlo dokumentov, na katere se je sklicevalo, ko je navedlo, da iz „elementov spisa izhaja, da je Svet v upravnem postopku menil, da dana pojasnila, ki jih je navedla družba [PTMM], niso bila utemeljena in so bila vsekakor brez kakršne koli pravne podlage“. Taki elementi naj ne bi obstajali in Splošno sodišče naj bi v zvezi s tem le špekuliralo. Nasprotno, iz elementov spisa naj bi izhajalo, da je družba PTMM predložila vsa pojasnila, ki so bila zahtevana med preiskavo. Ta pojasnila naj bi bila preverjena in jih je treba obravnavati kot nesporna. Splošno sodišče naj bi torej izpeljalo sklepe, ki niso skladni glede na razpoložljive dokaze.
- 97 Drugič, v isti točki 117 izpodbijane sodbe naj bi Splošno sodišče napačno sprejelo, da Svet ni upošteval dokazov in trditev, ki jih je navedla družba PTMM med preiskavo, ker so bili „vsekakor brezpredmetni“. Vendar naj bi šlo za bistvene trditve, ki so bile podane med preiskavo in na katere naj se Svet ne bi oprl v nasprotju z načelom dobrega upravljanja in brez obrazložitve, zakaj so bile brezpredmetne.
- 98 Svet meni, da je ta pritožbeni razlog delno neutemeljen in delno brezpredmeten. Komisija primarno trdi, da ta pritožbeni razlog ni dopusten, in, podredno, da nikakor ni utemeljen.

Presoja Sodišča

- 99 Prvič, družba PTMM v bistvu Splošnemu sodišču očita, da ni dovolj obrazložilo točke 117 izpodbijane sodbe. Ne bi naj namreč posamično navedlo dokumentov, na katere se je sklicevalo, ko je navedlo, da iz „elementov spisa izhaja, da je Svet v upravnem postopku menil, da dana pojasnila, ki jih je navedla družba [PTMM], niso bila utemeljena in so bila vsekakor brez kakršne koli pravne podlage“.

- 100 V zvezi s tem je treba pojasniti, da se ugotovitve iz točke 117 te sodbe nanašajo izrecno na trditve družbe PTMM, v skladu s katerimi obračunava prodajo na indonezijskem trgu iz davčnih razlogov, medtem ko so provizije, ki so plačane družbi ICOF S, namenjene za plačilo vseh stroškov te družbe, vključno s stroški za trženje proizvodov na notranjem trgu.
- 101 Čeprav je res, da Splošno sodišče v točki 117 te sodbe ni posamično navedlo dokumentov, na katere se je sklicevalo, pa iz točk 64 in 97 te sodbe izhaja, da je Splošno sodišče pojasnilo razloge, zakaj, in navedlo dokumente, na podlagi katerih je menilo, da trditve družbe PTMM niso bile utemeljene.
- 102 Iz tega izhaja, da je treba to trditev, ki se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, zavrniti kot neutemeljeno.
- 103 Drugič, družba PTMM Splošnemu sodišču očita, da je v točki 117 te sodbe neupravičeno sprejelo, da Svet ne upošteva dokazov in trditev, ki jih navaja družba PTMM med preiskavo, ker so bili „vsekakor brezpredmetni“.
- 104 Družba PTMM tako izpodbija presojo dejstev, ki jo je Splošno sodišče izvedlo v navedeni točki 117. V skladu s sodno prakso, navedeno v točki 27 te sodbe, pa taka presoja ni predmet nadzora Sodišča.
- 105 Ker družba PTMM ne navaja izkrivljanja dejstev ali dokazov, je treba ta očitek zavreči kot nedopusten.
- 106 Četrty pritožbeni razlog je torej treba zavreči kot delno nedopusten in zavrniti kot delno neutemeljen.
- 107 Iz vseh zgoraj navedenih preudarkov je razvidno, da nobenemu od pritožbenih razlogov družbe PTMM ni mogoče ugoditi, zaradi česar je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 108 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) istega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker družba PTMM s svojimi predlogi ni uspela, Svet pa je predlagal, naj se ji naloži plačilo stroškov, se družbi PTMM naloži plačilo stroškov postopka.
- 109 V skladu s členom 140(1) Poslovnika Sodišča, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške.
- 110 Zato Komisija nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (deveti senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Sveta Evropske unije.

3. Evropska komisija nosi svoje stroške.

Podpisi